Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY 2002/60/WE

z dnia 27 czerwca 2002 r.

ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 192 z 20.7.2002, str. 27)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Komisji z dnia 5 grudnia 2006 r.	L 346	41	9.12.2006
►**M2**	Dyrektywa Rady 2006/104/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	352	20.12.2006
►**M3**	Decyzja Komisji 2007/729/WE, z dnia 7 listopada 2007 r.	L 294	26	13.11.2007

zmieniona przez:

►**A1**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

DYREKTYWA RADY 2002/60/WE

z dnia 27 czerwca 2002 r.

ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającą ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń ([1]), w szczególności jej art. 15 i art. 24 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ogólne środki ustanowione w dyrektywie 92/119/EWG mają na celu zapobieganie dalszemu szerzeniu się niektórych chorób zwierząt o głównym znaczeniu gospodarczym, w szczególności kontrolowanie przemieszczania się zwierząt i produktów mogących rozprzestrzeniać infekcję.

(2) Międzynarodowe Biuro Epizootii (OIE) jest technicznym organem referencyjnym do spraw zdrowia zwierząt, uznanym przez Światową Organizację Handlu. Sporządziło ono wykaz chorób epidemicznych zwierząt o głównym znaczeniu gospodarczym (wykaz A).

(3) Odpowiednie i konieczne jest, aby dyrektywa 92/119/EWG dotyczyła wszystkich chorób epidemicznych zwierząt zawartych w wykazie A, z wyjątkiem tych, dla których ustanowiono już przepisy szczególne na poziomie wspólnotowym.

(4) Choroba cieszyńska nie jest już uwzględniona w wykazie A. Dlatego właściwym jest usunięcie tej choroby z wykazu określonego w załączniku I do dyrektywy 92/119/EWG.

(5) Afrykański pomór świń jest chorobą o głównym znaczeniu gospodarczym, uwzględnioną w wykazie A, występującą na niektórych ograniczonych obszarach Wspólnoty. Dlatego też właściwym jest uchwalenie środków wspólnotowych zwalczania tej choroby.

(6) Afrykański pomór świń powinien być uwzględniony w wykazie określonym w załączniku I do dyrektywy 92/119/EWG oraz należy ustanowić przepisy szczególne w celu jego zwalczania, zgodnie z art. 15 wyżej wymienionej dyrektywy.

(7) Należy przyjąć środki w celu kontrolowania przemieszczania się świń oraz produktów z nich pochodzących z obszarów objętych ograniczeniami z powodu wybuchu afrykańskiego pomoru świń. Środki te powinny mieć charakter podobny do tych ustanowionych na poziomie wspólnotowym w celu zwalczania innych chorób świń, takich jak choroba pęcherzykowa świń i klasyczny pomór świń.

(8) Dyrektywa Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego

([1]) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 69. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

▼B

pomoru świń ([1]), powinna być stosowana w szczególności jako wzorzec dla ustanawiania szczególnych środków zwalczania afrykańskiego pomoru świń. Jednakże, należy wprowadzić dostosowania, szczególnie z powodu różnic pomiędzy tymi dwiema chorobami, obecnego braku szczepionek, oraz w szczególności z powodu okresu inkubacji afrykańskiego pomoru świń i możliwości przenoszenia tej choroby przez nosicieli.

(9) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([2]),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalne środki wspólnotowe zwalczania afrykańskiego pomoru świń.

Niniejsza dyrektywa usuwa chorobę cieszyńską z grupy chorób, do których stosuje się ogólne środki kontroli ustanowione w dyrektywie 92/119/EWG.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

a) „świnia” oznacza wszystkie zwierzęta z rodziny *Suidae*, włącznie z dzikami;

b) „dzik” oznacza świnię, która nie jest trzymana lub hodowana w gospodarstwie;

c) „gospodarstwo” oznacza obszar rolny lub inny na terenie Państwa Członkowskiego, na którym świnie są hodowane lub trzymane na stałe lub tymczasowo. Definicja ta nie obejmuje ubojni, środków transportu ani ogrodzonych obszarów, gdzie trzyma się dziki oraz gdzie można na nie polować; takie ogrodzone obszary muszą mieć strukturę i rozmiary, które powodują, iż środki ustanowione w art. 5 ust. 1 nie mają zastosowania;

d) „instrukcja diagnostyczna” oznacza instrukcję diagnostyczną określoną w art. 18 ust. 3;

e) „świnia podejrzana o zarażenie wirusem afrykańskiego pomoru świń” oznacza wszystkie świnie i tusze wieprzowe wykazujące objawy kliniczne lub pośmiertne zmiany patologiczne lub reakcję na badania laboratoryjne przeprowadzone zgodnie z instrukcją diagnostyczną, które wykazują możliwość obecności afrykańskiego pomoru świń;

f) „przypadek chorobowy afrykańskiego pomoru świń” lub „świnia zarażona afrykańskim pomorem świń” oznacza każdą świnię lub tuszę wieprzową:

— w przypadku której urzędowo stwierdzono objawy kliniczne lub pośmiertne zmiany patologiczne związane z afrykańskim pomorem świń, oraz

([1]) Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5.
([2]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

— u której urzędowo stwierdzono obecność choroby w wyniku badań laboratoryjnych przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną;

g) „ognisko afrykańskiego pomoru świń” oznacza gospodarstwo, w którym wykryto jeden lub kilka przypadków afrykańskiego pomoru świń;

h) „ognisko pierwotne” oznacza ognisko w rozumieniu art. 2 lit. d) dyrektywy Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie powiadamiania o chorobach zwierząt we Wspólnocie ([1]);

i) „obszar zakażony” oznacza obszar Państwa Członkowskiego, na którym, po stwierdzeniu jednego lub więcej przypadków afrykańskiego pomoru świń u dzików, stosuje się środki zwalczania choroby zgodnie z art. 15 lub 16;

j) „przypadek pierwotny afrykańskiego pomoru świń u dzików” oznacza każdy przypadek afrykańskiego pomoru świń wykryty u dzików na obszarach, na których nie stosuje się żadnych środków zgodnie z art. 15 lub 16;

k) „gospodarstwo kontaktowe” oznacza gospodarstwo do którego afrykański pomór świń mógł się przedostać, na skutek umiejscowienia, przemieszczania się osób, świń lub pojazdów lub w jakikolwiek inny sposób;

l) „właściciel” oznacza każdą osobę lub osoby fizyczne lub prawne, które posiadają prawo własności świń, lub którym zarzuca się trzymanie wyżej wymienionych zwierząt, dla zysku lub też nie;

m) „właściwy organ” oznacza właściwy organ w rozumieniu art. 2 ust. 6 dyrektywy 90/425/EWG ([2]);

n) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwy organ Państwa Członkowskiego;

o) „przetwarzanie” oznacza jeden z rodzajów obróbki materiału wysokiego ryzyka ustanowionych w art. 3 dyrektywy 90/667/EWG ([3]), stosowanych w taki sposób, aby uniknąć ryzyka szerzenia wirusa afrykańskiego pomoru świń;

p) „zabijanie” oznacza zabijanie świń w rozumieniu art. 2 ust. 6 dyrektywy 93/119/EWG ([4]);

q) „ubój” oznacza ubój świń w rozumieniu art. 2 ust. 7 dyrektywy 93/119/EWG;

r) „nosiciel” oznacza kleszcza z gatunku *Ornithodorus erraticus*.

([1]) Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 58. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2000/556/WE (Dz.U. L 235 z 19.9.2000, str. 27).

([2]) Dyrektywa Rady z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/118/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49).

([3]) Dyrektywa Rady z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiająca przepisy weterynaryjne w zakresie usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, wprowadzania ich do obrotu oraz zapobiegania obecności czynników chorobotwórczych w paszach wytwarzanych ze zwierząt lub ryb i zmieniająca dyrektywę 90/425/EWG (Dz.U. L 363 z 27.12.1990, str. 51). Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

([4]) Dyrektywa Rady z dnia 22 grudnia 1993 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas uboju lub zabijania (Dz.U. L 340 z 31.12.1993, str. 21).

▼B

Artykuł 3

Powiadamianie o afrykańskim pomorze świń

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby właściwy organ był obowiązkowo i natychmiast powiadamiany o obecności lub podejrzeniu obecności afrykańskiego pomoru świń.

2. Bez uszczerbku dla istniejących przepisów prawa wspólnotowego w sprawie powiadamiania o ogniskach chorób zwierząt, Państwo Członkowskie, na terytorium którego stwierdzono występowanie afrykańskiego pomoru świń:

a) powiadamia o chorobie i dostarcza informacji Komisji i innym Państwom Członkowskim zgodnie z załącznikiem I w sprawie:

   — ognisk afrykańskiego pomoru świń stwierdzonych w gospodarstwach,

   — przypadków afrykańskiego pomoru świń stwierdzonych w ubojniach lub środkach transportu,

   — przypadków pierwotnych afrykańskiego pomoru świń stwierdzonych u dzików,

   — wyników dochodzenia epidemiologicznego przeprowadzonego zgodnie z art. 8;

b) dostarcza informacje Komisji i innym Państwom Członkowskim w sprawie kolejnych przypadków afrykańskiego pomoru świń stwierdzonych u dzików na obszarach zakażonych, zgodnie z art. 16 ust. 3 lit. a) i ust. 4.

Artykuł 4

Środki w przypadkach podejrzenia obecności afrykańskiego pomoru świń w gospodarstwie

1. W przypadku, gdy w gospodarstwie znajduje się jedna lub więcej świń podejrzanych o zarażenie wirusem afrykańskiego pomoru świń, Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwy organ niezwłocznie rozpoczął urzędowe dochodzenie mające na celu stwierdzenie lub wykluczenie obecności wyżej wymienionej choroby, zgodnie z procedurami ustanowionymi w instrukcji diagnostycznej.

Podczas wizyty urzędowego lekarza weterynarii w gospodarstwie, przeprowadza się również kontrolę rejestru i oznakowania identyfikacyjnego świń określonego w art. 4 i 5 dyrektywy Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt ([1]).

2. W przypadku, gdy właściwy organ stwierdza, że nie można wykluczyć obecności afrykańskiego pomoru świń w gospodarstwie, musi niezwłocznie umieścić gospodarstwo pod urzędowym nadzorem i w szczególności zarządzić, co następuje:

a) wszystkie świnie różnych kategorii w gospodarstwie muszą być policzone i należy sporządzić wykaz obejmujący liczbę świń z każdej kategorii, które zachorowały, padły lub są podejrzane o zarażenie; wykaz musi być uaktualniany z uwzględnieniem świń urodzonych i padłych w okresie podejrzenia o chorobę; informacje na temat wykazu są dostępne na życzenie i mogą być sprawdzane podczas każdej wizyty;

b) wszystkie świnie w gospodarstwie pozostają w swoich pomieszczeniach lub są przetrzymywane w innym miejscu tak, aby były odizolowane;

([1]) Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 32. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

▼B

c) żadna świnia nie może zostać wpuszczona lub wypuszczona z terenu gospodarstwa. Właściwy organ może, w miarę potrzeby, rozszerzyć zakaz opuszczania gospodarstwa na inne gatunki zwierząt i zażądać zastosowania właściwych środków w celu zniszczenia gryzoni lub insektów;

d) żadna tusza wieprzowa nie może opuścić terenu gospodarstwa bez zezwolenia udzielonego przez właściwy organ;

e) mięso, produkty wieprzowe, nasienie, komórki jajowe lub zarodki świń, pasza dla zwierząt, narzędzia, materiały lub odpady, które mogłyby przenieść afrykański pomór świń nie mogą opuścić terenu gospodarstwa bez zezwolenia wydanego przez właściwy organ; mięso, produkty wieprzowe, nasienie, komórki jajowe lub zarodki świń nie mogą opuścić terenu gospodarstwa w celach handlu wewnątrzwspólnotowego;

f) przemieszczanie się osób z gospodarstwa lub do gospodarstwa odbywa się za zezwoleniem wydanym przez właściwy organ;

g) przemieszczanie pojazdów do gospodarstwa lub z gospodarstwa odbywa się za zezwoleniem wydanym przez właściwy organ;

h) używa się właściwych środków dezynfekujących przy wejściach i wyjściach do pomieszczeń, gdzie trzymane są świnie, oraz budynków gospodarstwa; wszystkie osoby wchodzące lub opuszczające gospodarstwa trzodowe, muszą postępować zgodnie z odpowiednimi zasadami higieny niezbędnymi do zmniejszenia ryzyka szerzenia się wirusa afrykańskiego pomoru świń. Dodatkowo, wszystkie środki transportu są starannie dezynfekowane przed opuszczeniem gospodarstwa;

i) dochodzenie epidemiologiczne przeprowadza się zgodnie z art. 8.

3. W przypadku, gdy wymaga tego sytuacja epidemiologiczna, właściwy organ:

a) może zastosować środki przewidziane w art. 5 ust. 1 w gospodarstwie określonym w ust. 2 niniejszego artykułu; jednakże właściwy organ może, jeśli stwierdzi że pozwalają na to warunki, ograniczyć stosowanie tych środków wyłącznie do świń podejrzanych o zarażenie lub zarażonych wirusem afrykańskiego pomoru świń i do tej części gospodarstwa, gdzie świnie były trzymane, pod warunkiem że świnie te były trzymane i karmione w pełnej separacji od innych świń w tym gospodarstwie. W każdym przypadku należy pobrać odpowiednią ilość próbek z zabitych świń, w celu stwierdzenia lub wykluczenia obecności wirusa afrykańskiego pomoru świń, zgodnie z instrukcją diagnostyczną;

b) może ustanowić tymczasową strefę kontroli wokół gospodarstwa określonego w ust. 2; w gospodarstwach trzodowych znajdujących się w tej strefie stosuje się niektóre lub wszystkie środki określone w ust. 1 lub 2.

4. Po ich przyjęciu, środki, przewidziane w ust. 2, stosuje się dopóki obecność afrykańskiego pomoru świń nie zostanie urzędowo wykluczona.

Artykuł 5

Środki w przypadku stwierdzenia obecności afrykańskiego pomoru świń w gospodarstwie

1. W przypadkach, gdy obecność afrykańskiego pomoru świń została urzędowo stwierdzona w gospodarstwie, Państwa Członkowskie zapewniają, aby oprócz środków określonych w art. 4 ust. 2, właściwy organ nakazał, co następuje:

a) wszystkie świnie w gospodarstwie należy niezwłocznie zabić pod urzędowym nadzorem i w taki sposób, aby uniknąć ryzyka szerzenia

▼B

się wirusa afrykańskiego pomoru świń podczas transportu lub zabijania;

b) należy pobrać odpowiednią liczbę próbek, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, z zabitych świń, w celu ustalenia sposobu, w jaki wirus afrykańskiego pomoru świń przedostał się do gospodarstwa oraz czasu, przez jaki mógł być obecny w gospodarstwie, zanim powiadomiono o chorobie;

c) tusze świń, które padły lub zostały zabite mają zostać przetworzone pod urzędowym nadzorem;

d) mięso ze świń ubitych w czasie pomiędzy prawdopodobnym przedostaniem się choroby do gospodarstwa a podjęciem urzędowych środków, gdy to jest możliwe, jest znaczone i przetwarzane pod urzędowym nadzorem;

e) nasienie, komórki jajowe lub zarodki świń pobrane z gospodarstwa w czasie pomiędzy prawdopodobnym przedostaniem się choroby do gospodarstwa a podjęciem urzędowych środków są znaczone i przetwarzane pod urzędowym nadzorem w taki sposób, aby uniknąć ryzyka szerzenia się wirusa afrykańskiego pomoru świń;

f) wszystkie substancje i odpady które mogą zostać zakażone, takie jak pasze, mają zostać przetworzone; wszystkie materiały jednorazowego użytku, które mogą być zakażone, w szczególności stosowane do zabijania muszą zostać zniszczone; powyższe działania muszą być przeprowadzone zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii;

g) po zabiciu świń, budynki gdzie przebywały świnie, pojazdy używane do transportu świń lub ich tusz oraz wyposażenie, ściółkę, obornik i gnojowicę, które mogły być skażone, należy wyczyścić, oraz jeżeli jest to niezbędne, poddać dezynfekcji i dezynsekcji oraz potraktować zgodnie z art. 12;

h) w przypadku ogniska pierwotnego choroby, izolat wirusa afrykańskiego pomoru świń musi być poddany procedurze laboratoryjnej przewidzianej w instrukcji diagnostycznej w celu określenia typu genetycznego;

i) dochodzenie epidemiologiczne przeprowadza się zgodnie z art. 8.

2. W przypadkach, gdy ognisko zostało stwierdzone w laboratorium, zoo, parku natury lub na ogrodzonym obszarze, gdzie trzyma się świnie do celów naukowych lub celów związanych z ochroną gatunków lub ochroną rzadkich ras hodowlanych, dane Państwo Członkowskie może zadecydować o odstąpieniu od ust. 1 lit. a) i e) pod warunkiem, że nie ma to negatywnego wpływu na podstawowe interesy Wspólnoty.

O takiej decyzji niezwłocznie powiadamia się Komisję.

We wszystkich przypadkach Komisja niezwłocznie zbada sytuację wraz z zainteresowanym Państwem Członkowskim i Stałym Komitetem Weterynaryjnym przy najbliższej okazji. W razie konieczności, należy przyjąć środki w celu powstrzymania szerzenia się choroby zgodnie z procedurą wymienioną w art. 24 ust. 2.

Artykuł 6

Środki w przypadku stwierdzenia afrykańskiego pomoru świń w gospodarstwach składających się z różnych jednostek produkcyjnych

1. W przypadku, gdy obecność afrykańskiego pomoru świń zostaje stwierdzona w gospodarstwach składających się z dwóch lub więcej odrębnych jednostek produkcyjnych i w celu umożliwienia zakończenia tuczu świń, właściwy organ może zadecydować o odstąpieniu od przepisów art. 5 ust. 1 lit. a) w odniesieniu do jednostek produkcyjnych posiadających zdrowie świnie w zakażonym gospodarstwie, pod warun-

▼B

kiem że urzędowy lekarz weterynarii potwierdzi, iż struktura, rozmiar i odległość pomiędzy tymi jednostkami produkcyjnymi oraz prowadzona w nich działalność są takie, że jednostki produkcyjne zapewniają w pełni odseparowane udogodnienia dla trzymania, hodowli i karmienia, tak aby wirus nie mógł rozprzestrzeniać się z jednej jednostki produkcyjnej na drugą.

2. Jeżeli stosuje się odstępstwo określone w ust. 1, Państwa Członkowskie opracowują szczegółowe zasady jego stosowania w świetle zapewnienia gwarancji zdrowotnych zwierząt.

3. Państwa Członkowskie stosujące to odstępstwo niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Komisja we wszystkich przypadkach niezwłocznie bada sytuację razem z zainteresowanym Państwem Członkowskim w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, przy najbliższej okazji. W razie konieczności, należy przyjąć środki w celu powstrzymania szerzenia się choroby, zgodnie z procedurą wymienioną w art. 24 ust. 2.

Artykuł 7

Środki w gospodarstwach kontaktowych

1. Gospodarstwa zostają uznane za gospodarstwa kontaktowe, gdy urzędowy lekarz weterynarii uzna lub stwierdzi na podstawie dochodzenia epidemiologicznego, przeprowadzonego zgodnie z art. 8, że afrykański pomór świń mógł być przeniesiony z innych gospodarstw do gospodarstwa określonego w art. 4 lub 5, lub też z tego gospodarstwa do innych gospodarstw.

Dopóki urzędowo nie wykluczy się obecności afrykańskiego pomoru świń w takim gospodarstwie, stosuje się art. 4.

2. Właściwy organ stosuje środki określone w art. 5 ust. 1 w gospodarstwach kontaktowych określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli wymaga tego sytuacja epidemiologiczna.

Zgodnie z instrukcją diagnostyczną należy pobrać odpowiednią ilość próbek ze świń, które były zabite w celu stwierdzenia lub wykluczenia obecności wirusa afrykańskiego pomoru świń w tych gospodarstwach.

Artykuł 8

Dochodzenie epidemiologiczne

Państwa Członkowskie zapewniają, aby dochodzenie epidemiologiczne w związku z podejrzeniem przypadków lub ognisk afrykańskiego pomoru świń było prowadzone na podstawie ankiet przygotowanych w ramach planów awaryjnych określonych w art. 21.

Powyższe dochodzenie musi uwzględnić przynajmniej:

a) okres, podczas którego wirus afrykańskiego pomoru świń mógł występować w gospodarstwie, zanim wystąpiło podejrzenie lub powiadomienie o chorobie;

b) prawdopodobne źródło afrykańskiego pomoru świń w gospodarstwie i identyfikację innych gospodarstw, gdzie świnie mogły być zarażone lub skażone z tego samego źródła;

c) przemieszczanie się osób, pojazdów, świń, tusz, nasienia, mięsa lub wszelkich materiałów, które mogły przenieść wirus do danego gospodarstwa lub z danego gospodarstwa;

d) możliwość szerzenia się choroby poprzez nosicieli lub dziki.

Jeżeli wyniki powyższego dochodzenia wskazują, że afrykański pomór świń mógł przenieść się z gospodarstw lub do gospodarstw znajdują-

▼B

cych się na terenie innego Państwa Członkowskiego, Komisja i zainteresowane Państwa Członkowskie są niezwłocznie informowane.

Artykuł 9

Ustanowienie okręgów zapowietrzonych i zagrożonych

1. Niezwłocznie po urzędowym stwierdzeniu rozpoznania afrykańskiego pomór świń u świń w gospodarstwie, właściwy organ ustanawia okręg zapowietrzony o promieniu, co najmniej trzech kilometrów wokół ogniska choroby, który jest włączony do okręgu zagrożenia o promieniu, co najmniej 10 kilometrów.

Środki przewidziane w art. 10 i 11 stosuje się w odpowiednich okręgach.

2. Przy ustanawianiu okręgów, właściwy organ musi uwzględnić:

a) wyniki dochodzenia epidemiologicznego przeprowadzonego zgodnie z art. 8;

b) położenie geograficznie, w szczególności naturalne i sztuczne granice;

c) umiejscowienie i sąsiedztwo gospodarstw;

d) przemieszczanie i obrót świniami oraz dostęp do ubojni i zakładów przetwórczych tusz;

e) urządzenia i personel w celu kontrolowania przemieszczania świń w okręgach, w szczególności jeżeli świnie przeznaczone do zabicia muszą zostać przewiezione z gospodarstwa pochodzenia.

3. Jeżeli okręg obejmuje części terytoriów kilku Państw Członkowskich, właściwe władze zainteresowanych Państw Członkowskich współpracują w sprawie ustanowienia okręgu.

4. Właściwy organ podejmuje wszelkie niezbędne środki obejmujące użycie widocznych znaków i ostrzeżeń oraz wykorzystanie mediów, na przykład prasy i telewizji, w celu zapewnienia, iż wszystkie osoby przebywające w okręgach zapowietrzonych i zagrożonych są w pełni świadome ograniczeń obowiązujących zgodnie z art. 10 i 11, oraz podejmuje takie środki, jakie uzna za właściwe w celu zapewnienia odpowiedniego stosowania wyżej wymienionych środków.

Artykuł 10

Środki w ustanowionym okręgu zapowietrzonym

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby w okręgu zapowietrzonym stosowano następujące środki:

a) przeprowadza się jak najszybciej spis wszystkich gospodarstw; po ustanowieniu okręgu zapowietrzonego, gospodarstwa te odwiedza urzędowy lekarz weterynarii w ciągu nie więcej niż siedmiu dni, w celu przeprowadzenia badania klinicznego świń i sprawdzenia rejestru oraz oznakowań identyfikacyjnych świń określonych w art. 4 i 5 dyrektywy 92/102/EWG;

b) zabrania się przemieszczania i transportu świń po drogach publicznych lub prywatnych, z wyjątkiem dróg dojazdowych do gospodarstw, o ile nie jest to dozwolone przez właściwy organ przy zezwoleniu na przemieszczanie określone w lit. f). Nie stosuje się tego zakazu w przypadku drogowego lub kolejowego tranzytu świń bez rozładunku lub postojów. Ponadto, zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2, można zastosować odstępstwo w stosunku do świń pochodzących spoza okręgu zapowietrzonego przewożonych w celu bezpośredniego uboju do ubojni znajdującej się w wyżej wymienionym okręgu;

▼B

c) samochody ciężarowe i inne pojazdy oraz wyposażenie używane do transportu świń lub innego inwentarza żywego lub materiałów, które mogą być skażone (np. tusze, pasza, obornik, gnojowica itp.), muszą być wyczyszczone, poddane dezynfekcji, oraz jeżeli jest to konieczne dezynsekcji, natychmiast po skażeniu zgodnie z art. 12. Żaden samochód ciężarowy lub pojazd, który był używany do transportu świń, nie może opuścić okręgu bez uprzedniego wyczyszczenia i dezynfekcji oraz zbadania i powtórnego dopuszczenia do transportu przez właściwy organ;

d) żadne inne zwierzęta domowe nie mogą być przywiezione lub wywiezione z gospodarstwa bez zezwolenia właściwego organu;

e) właściwy organ jest niezwłocznie powiadamiany o wszystkich przypadkach padłych lub chorych świń w gospodarstwie, oraz przeprowadza stosowne dochodzenie zgodnie z procedurami ustanowionymi w instrukcji diagnostycznej;

f) świnie nie mogą opuszczać gospodarstwa, w którym były trzymane przez co najmniej 40 dni po zakończeniu wstępnego oczyszczania i dezynfekcji, oraz w miarę potrzeby dezynsekcji zakażonych gospodarstw. Po upływie 40 dni, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 3, właściwy organ może zezwolić na wywóz świń z powyższego gospodarstwa w celu bezpośredniego transportu do:

— ubojni wyznaczonej przez właściwy organ, najlepiej w granicach okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego w celu bezpośredniego uboju,

— zakładu przetwórczego lub innego odpowiedniego miejsca, gdzie świnie są bezpośrednio zabijane, a ich tusze przetwarzane pod urzędowym nadzorem,

— w wyjątkowych przypadkach, do innych miejsc znajdujących się w granicach obszaru zapowietrzonego. Państwa Członkowskie przy stosowaniu niniejszego przepisu niezwłocznie powiadamiają Komisję w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

g) nasienie, komórki jajowe i zarodki świń nie mogą opuścić terenu gospodarstw znajdujących się w okręgu zapowietrzonym;

h) wszelkie osoby przybywające lub opuszczające gospodarstwa trzodowe muszą stosować odpowiednie środki higieny, niezbędne w celu zmniejszenia ryzyka szerzenia wirusa afrykańskiego pomoru świń.

2. W przypadku, gdy zakazy przewidziane w ust. 1 utrzymywane są po upływie 40 dni z powodu kolejnych ognisk choroby oraz w związku z dobrostanem zwierząt lub innymi problemami wynikających z trzymania świń, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 3, właściwy organ może na uzasadniony wniosek właściciela, zezwolić na wywóz świń z gospodarstwa znajdującego się w okręgu zapowietrzonym w celu bezpośredniego transportu do:

a) ubojni wyznaczonej przez właściwy organ, najlepiej w granicach okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego w celu bezpośredniego uboju;

b) zakładu przetwórczego lub innego odpowiedniego miejsca, gdzie świnie są niezwłocznie zabijane a ich tusze przetwarzane pod urzędowym nadzorem;

c) w wyjątkowych przypadkach, do innych miejsc znajdujących się w granicach okręgu zapowietrzonego. Państwa Członkowskie przy stosowaniu niniejszego przepisu niezwłocznie powiadamiają Komisję w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

3. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, właściwy organ może zezwolić na wywóz świń z danego gospodarstwa, pod warunkiem, że:

a) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne świń w gospodarstwie, w szczególności tych które mają być wywiezione,

▼B

łącznie z pomiarem temperatury ciała zgodnie z procedurami określonymi w instrukcji diagnostycznej, oraz sprawdził rejestr i oznakowania identyfikacyjne świń określone w art. 4 i 5 dyrektywy 92/102/EWG;

b) kontrole i badania określone w lit. a) nie wykazały obecności afrykańskiego pomoru świń, a wykazały zgodność z dyrektywą 92/102/EWG;

c) świnie przewożone są w pojazdach opieczętowanych przez właściwy organ;

d) pojazdy i wyposażenie użyte do transportu świń są niezwłocznie czyszczone i dezynfekowane po zakończeniu transportu zgodnie z przepisami określonymi w art. 12;

e) jeżeli świnie są przeznaczone do uboju lub zabicia, należy pobrać odpowiednią ilość próbek z tych świń zgodnie z instrukcją diagnostyczną, w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności wirusa afrykańskiego pomoru świń w tych gospodarstwach;

f) jeżeli świnie mają być przewiezione do ubojni:

— właściwy organ odpowiedzialny za ubojnię został poinformowany o zamiarze przywozu świń i powiadamia właściwy organ wysyłający o ich przybyciu,

— po przybyciu do ubojni, wyżej wymienione świnie są trzymane i poddawane ubojowi oddzielnie od innych świń,

— podczas badania przed- i poubojowego przeprowadzonego przez wyznaczoną ubojnię, właściwy organ bierze pod uwagę wszelkie oznaki obecności afrykańskiego pomoru świń,

— świeże mięso z powyższych świń jest przetwarzane lub znaczone specjalnym znakiem określonym w art. 5a dyrektywy Rady 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy świeżym mięsem ([1]), oraz jest przetwarzane oddzielnie zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 4 ust. 1 lit. a) i) dyrektywy Rady 80/215/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi ([2]). Czynności te dokonuje się w zakładzie wyznaczonym przez właściwy organ. Mięso jest wysłane do tego zakładu, pod warunkiem że przesyłka zostanie opieczętowana przed wysłaniem i pozostaje zapieczętowana przez cały czas trwania przewozu.

4. Środki stosowane w okręgu zapowietrzonym stosuje się, co najmniej do:

a) czasu wyczyszczenia, dezynfekcji, oraz w razie potrzeby dezynsekcji zakażonych gospodarstw;

b) czasu poddania świń w gospodarstwie badaniom klinicznym i laboratoryjnym, przeprowadzonym zgodnie z instrukcją diagnostyczną w celu wykrycia ewentualnej obecności wirusa afrykańskiego pomoru świń.

Badania określone w lit. b) nie są przeprowadzane przed upływem 45 dni od ukończenia wstępnego czyszczenia, dezynfekcji, oraz w miarę potrzeby dezynsekcji w zakażonych gospodarstwach.

5. Jednakże, na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. f) i ust. 2 i 4, 40- i 45-dniowe okresy wymienione wyżej mogą zostać skrócone do 30 dni, jeżeli zgodnie z instrukcją diagnostyczną Państwa Członkowskie zastosowały intensywne programy pobierania próbek i testowania, umożli-

([1]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24 (S.E. SER. I (1972) str. 3). Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

([2]) Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 4. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

▼B

wiające wykluczenie obecności afrykańskiego pomoru świń w danym gospodarstwie.

Artykuł 11

Środki w ustanowionym okręgu zagrożenia

1. Państwa Członkowskie zapewnia, aby następujące środki były stosowane w okręgu zagrożonym:

a) sporządza się spis wszystkich gospodarstw trzodowych;

b) zabrania się przemieszczania i transportu świń po drogach publicznych lub prywatnych, z wyjątkiem dróg dojazdowych do gospodarstw, o ile nie jest to dozwolone przez właściwy organ. Nie stosuje się tego zakazu w przypadku drogowego lub kolejowego tranzytu świń bez rozładunku lub postojów, oraz do świń pochodzących spoza okręgu zagrożonego, przewożonych w celu bezpośredniego uboju do ubojni znajdującej się w wyżej wymienionym okręgu;

c) samochody ciężarowe i inne pojazdy oraz wyposażenie używane do transportu świń lub innego inwentarza żywego lub materiałów, które mogą być skażone (np. tusze, pasza, obornik, gnojowica itp.), muszą być wyczyszczone, poddane dezynfekcji, oraz jeżeli jest to konieczne dezynsekcji, natychmiast po skażeniu zgodnie z art. 12. Żaden samochód ciężarowy lub pojazd, który był używany do transportu świń, nie może opuścić okręgu bez uprzedniego wyczyszczenia i dezynfekcji oraz zbadania i powtórnego dopuszczenia do transportu przez właściwy organ;

d) żadne inne zwierzęta domowe nie mogą być przywiezione lub wywiezione z gospodarstwa w ciągu pierwszych siedmiu dni po ustanowieniu okręgu bez zezwolenia właściwego organu;

e) właściwy organ jest niezwłocznie powiadamiany o wszystkich przypadkach padłych lub chorych świń w gospodarstwie, oraz przeprowadza stosowne dochodzenie zgodnie z procedurami ustanowionymi w instrukcji diagnostycznej;

f) świnie nie mogą opuszczać gospodarstwa, w którym były trzymane, przez co najmniej 30 dni po zakończeniu wstępnego oczyszczania i dezynfekcji, oraz w miarę potrzeby dezynsekcji zakażonych gospodarstw. Po upływie 30 dni, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10 ust. 3, właściwy organ może zezwolić na wywóz świń z wymienionego gospodarstwa w celu bezpośredniego transportu do:

   — ubojni wyznaczonej przez właściwy organ, najlepiej w granicach okręgu zagrożonego lub zapowietrzonego w celu bezpośredniego uboju,

   — zakładu przetwórczego lub innego odpowiedniego miejsca, gdzie świnie są niezwłocznie zabijane, a ich tusze przetwarzane pod urzędowym nadzorem,

   — w wyjątkowych przypadkach, do innych miejsc znajdujących się w granicach okręgu zagrożonego. Państwa Członkowskie przy stosowaniu niniejszego przepisu bezpośrednio powiadamiają Komisję w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

   Jednakże, jeżeli świnie mają być przewiezione do ubojni, na żądanie Państwa Członkowskiego, z dołączonym odpowiednim uzasadnieniem oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2, może zostać przyznane odstępstwo z art. 10 ust. 3 lit. e) i f) tiret czwarte, szczególnie w odniesieniu do znakowania mięsa z wyżej wymienionych świń i jego dalszego użycia oraz przeznaczenia przetworzonych produktów;

g) nasienie, komórki jajowe lub zarodki świń nie mogą opuścić terenu gospodarstw znajdujących się w okręgu zagrożonym;

▼B

h) wszelkie osoby przybywające lub opuszczające teren gospodarstwa trzodowego muszą stosować odpowiednie środki higieny, niezbędne w celu zmniejszenia ryzyka szerzenia wirusa afrykańskiego pomoru świń.

2. W przypadku, gdy zakazy przewidziane w ust. 1, utrzymywane są po upływie 40 dni z powodu kolejnych ognisk choroby oraz w związku z dobrostanem zwierząt lub innymi problemami wynikającymi z trzymania świń, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 10 ust. 3, właściwy organ może na uzasadniony wniosek właściciela, zezwolić na wywóz świń z gospodarstwa znajdującego się w okręgu zagrożonym w celu bezpośredniego transportu do:

a) ubojni wyznaczonej przez właściwy organ, najlepiej w granicach okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego w celu niezwłocznego uboju;

b) zakładu przetwórczego lub innego odpowiedniego miejsca, gdzie świnie są bezpośrednio zabijane, a ich tusze przetwarzane pod urzędowym nadzorem; lub

c) w wyjątkowych przypadkach, do innych miejsc znajdujących się w granicach okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego. Państwa Członkowskie przy stosowaniu niniejszego przepisu niezwłocznie powiadamiają Komisję w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

3. Środki stosowane w okręgu zagrożonym stosuje się, co najmniej do:

a) czasu wyczyszczenia, dezynfekcji, oraz w miarę potrzeby dezynsekcji zakażonych gospodarstw;

b) czasu poddania świń w gospodarstwie badaniom klinicznym i laboratoryjnym przeprowadzonym zgodnie z instrukcją diagnostyczną, w celu wykrycia ewentualnej obecności wirusa afrykańskiego pomoru świń.

Badania wymienione w lit. b) nie są przeprowadzane przed upływem 40 od ukończenia wstępnego czyszczenia, dezynfekcji, oraz w miarę potrzeby dezynsekcji w zakażonych gospodarstwach.

4. Jednakże, na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. f) i od ust. 2 i 3, 30-dniowe okresy wymienione w ust. 1 lit. f) oraz 40-dniowe okresy wymienione w ust. 2 i 3 mogą zostać skrócone odpowiednio do 21, 30 i 20 dni, jeżeli zgodnie z instrukcją diagnostyczną Państwa Członkowskie zastosowały intensywne programy pobierania próbek i testowania, umożliwiające wykluczenie obecności afrykańskiego pomoru świń w danym gospodarstwie.

Artykuł 12

Czyszczenie, dezynfekcja i stosowanie środków owadobójczych

Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

a) środki odkażające i środki owadobójcze, które mają być użyte oraz ich koncentraty, były urzędowo zatwierdzone przez właściwy organ;

b) czyszczenie, dezynfekcja, oraz w miarę potrzeby dezynsekcja były przeprowadzane pod urzędowym nadzorem zgodnie z:

— instrukcjami udzielonymi przez urzędowego lekarza weterynarii; i

— zasadami i procedurami ustanowionymi w załączniku II.

▼B

Artykuł 13

Ponowne zasiedlenie gospodarstw trzodowych po wystąpieniu ognisk choroby

1. Ponowne zasiedlenie świń w gospodarstwach określonych w art. 5 może nastąpić dopiero po 40 dniach od zakończenia czyszczenia, dezynfekcji oraz w miarę potrzeby, dezynsekcji w danym gospodarstwie, zgodnie z ust. 2–5 niniejszego artykułu.

2. Ponowne zasiedlenie uwzględnia rodzaj gospodarowania praktykowany w danym gospodarstwie, oraz jest zgodne z procedurami określonymi w ust. 3 i 4.

3. W przypadku gospodarstw, w których wystąpienie choroby nie było powiązane z nosicielami, stosowana jest następująca procedura:

a) w odniesieniu do gospodarstw na otwartym powietrzu ponowne zasiedlenie świń rozpoczyna się od wprowadzenia świń objętych nadzorem, które zostały zbadane i nie wykryto u nich obecności przeciwciał wirusa afrykańskiego pomoru świń, lub pochodzących z gospodarstw nieobjętych żadnymi ograniczeniami związanymi z afrykańskim pomorem świń. Świnie objęte nadzorem umieszcza się zgodnie z wymogami właściwego organu w zakażonym gospodarstwie, oraz pobiera się od nich próbki po 45 dniach i przeprowadza testy na obecność przeciwciał, zgodnie z instrukcją diagnostyczną. Żadna świnia nie może opuścić gospodarstwa przed otrzymaniem negatywnych wyników testów serologicznych; jeżeli żadna ze świń nie wytworzyła przeciwciał wirusa afrykańskiego pomoru świń, można rozpocząć proces pełnego ponownego zasiedlenia;

b) w odniesieniu do innych form hodowli, ponowne zasiedlenie świń jest przeprowadzane zgodnie ze środkami przewidzianymi w lit. a) lub jest oparte na całkowitym ponownym zasiedleniu, pod warunkiem że:

   — wszystkie świnie zostaną przywiezione w ciągu 20 dni i pochodzą z gospodarstw nieobjętych żadnymi ograniczeniami związanymi z afrykańskim pomorem świń,

   — świnie w odtwarzanym stadzie poddawane są testom serologicznym zgodnie z instrukcją diagnostyczną. Pobieranie próbek przeprowadza się, co najmniej 45 dni po przybyciu ostatnich świń,

   — żadna świnia nie może opuścić gospodarstwa przed otrzymaniem negatywnych wyników testów serologicznych.

4. W przypadku gospodarstw, w których wystąpienie choroby było związane z nosicielami, nie można rozpocząć ponownego zasiedlania, przez co najmniej sześć lat chyba że:

a) pomyślnie przeprowadzono określone działania pod urzędowym nadzorem w celu eliminacji nosicieli z okolic i miejsc, gdzie świnie mają być trzymane lub mogą wejść w kontakt z nosicielem; lub

b) można było wykazać, iż przetrwanie nosiciela nie stanowi już znacznego zagrożenia przenoszenia afrykańskiego pomoru świń.

W późniejszym okresie, stosuje się środki ustanowione w ust. 3 lit. a).

Jednakże, oprócz wyżej wymienionych środków, żadna świnia nie może opuścić danego gospodarstwa po ukończeniu pełnego ponownego zasiedlenia, dopóki nie zostaną przeprowadzone dalsze badania serologiczne na obecność afrykańskiego pomoru świń z wynikiem negatywnym próbek pobranych od świń w gospodarstwie, co najmniej 60 dni po pełnym ponownym zasiedleniu, zgodnie z instrukcją diagnostyczną.

▼B

5. W przypadku, gdy wystąpienie choroby nie było związane z nosicielami oraz jeżeli upłynęło ponad sześć miesięcy od ukończenia czyszczenia i dezynfekcji gospodarstwa, właściwy organ może zezwolić na odstępstwo od przepisów ust. 3, uwzględniając sytuację epidemiologiczną.

6. Ponowne zasiedlenie zwierząt domowych z gatunków innych niż świnie w gospodarstwach określonych w art. 5, wymaga zezwolenia wydawanego przez właściwy organ, który uwzględnia zagrożenie szerzenia się choroby lub przetrwania nosicieli, spowodowane takim ponownym zasiedleniem.

Artykuł 14

Środki w przypadku gdy istnieje podejrzenie lub potwierdzono wystąpienie afrykańskiego pomoru świń w ubojni lub środkach transportu

1. W przypadku, gdy istnieje podejrzenie wystąpienia afrykańskiego pomoru świń w ubojni lub w środkach transportu, Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwy organ niezwłocznie rozpocznie urzędowe dochodzenie w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności choroby, zgodnie z procedurami ustanowionymi w instrukcji diagnostycznej.

2. W przypadku wykrycia afrykańskiego wirusa pomoru świń w ubojni lub środkach transportu, właściwy organ zapewni, aby:

a) wszystkie podatne zwierzęta w ubojni lub środkach transportu zostały niezwłocznie zabite;

b) tusze, podroby i odpady zwierzęce zwierząt podejrzanych o zarażenie i skażenie były przetwarzane pod urzędowym nadzorem;

c) oczyszczanie, dezynfekcja, oraz w miarę potrzeby dezynsekcja budynków i wyposażenia, łącznie z pojazdami, odbywała się pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii zgodnie z art. 12;

d) dochodzenie epidemiologiczne przeprowadzano zgodnie z art. 8 *mutatis mutandis*;

e) izolat wirusa afrykańskiego pomoru świń był poddany procedurom laboratoryjnym ustanowionym w instrukcji diagnostycznej, w celu określenia genetycznego typu wirusa;

f) środki określone w art. 7 stosowano w gospodarstwie, z którego pochodzą zarażone świnie lub tusze i w innych kontaktowych gospodarstwach. O ile nie określono inaczej w dochodzeniu epidemiologicznym, środki ustanowione w art. 5 ust. 1 stosuje się do gospodarstw pochodzenia zarażonych świń i tusz;

g) nie wprowadzano ponownie żadnych zwierząt przeznaczonych do uboju czy transportu, przed upływem co najmniej 24 godzin po zakończeniu czyszczenia, dezynfekcji, oraz w miarę potrzeby dezynsekcji zgodnie z art. 12.

Artykuł 15

Środki w przypadku gdy istnieje podejrzenie lub stwierdzono wystąpienie afrykańskiego pomoru świń u dzików

1. Niezwłocznie po otrzymaniu przez właściwy organ Państwa Członkowskiego informacji, że dziki są podejrzane o zarażenie, podejmuje on wszelkie właściwe środki w celu stwierdzenia lub wykluczenia obecności choroby poprzez udzielenie informacji właścicielom świń i myśliwym, oraz przez badanie wszystkich dzików zastrzelonych lub martwych, włącznie z badaniami laboratoryjnymi.

2. Natychmiast po otrzymaniu informacji stwierdzającej przypadek pierwotny afrykańskiego pomoru świń u dzików, w celu zredukowania

▼B

szerzenia się choroby, właściwy organ Państwa Członkowskiego niezwłocznie:

a) ustanawia grupę ekspertów obejmującą lekarzy weterynarii, myśliwych, biologów życia naturalnego i epidemiologów. Grupa ekspertów pomaga właściwemu organowi w:

   — zbadaniu sytuacji epidemiologicznej i określeniu obszaru zakażonego zgodnie z art. 16 ust. 3 lit. b),

   — ustanowieniu właściwych środków stosowanych na zakażonych obszarach, w uzupełnieniu tych określonych w lit. b) i c); środki te mogą obejmować zawieszenie polowań i zakaz karmienia dzików,

   — sporządzeniu planu zwalczania, w celu przedłożenia go Komisji zgodnie z art. 16,

   — przeprowadzaniu kontroli w celu weryfikacji skuteczności środków przyjętych, celem zwalczania afrykańskiego pomoru świń na zakażonym obszarze;

b) obejmują urzędowym dozorem gospodarstwa trzodowe na określonym zakażonym obszarze i w szczególności nakazują, co następuje:

   — należy sporządzić urzędowy spis wszystkich kategorii świń we wszystkich gospodarstwach; spis jest uaktualniany przez właściciela. Informacje zawarte w spisie są dostępne na życzenie i mogą być sprawdzane przy każdej kontroli. Jednakże, w odniesieniu do gospodarstwa na wolnym powietrzu, pierwszy spis można przeprowadzić w oparciu o dane szacunkowe,

   — wszystkie świnie w gospodarstwie muszą być trzymane w swoich kwartałach lub innym miejscu odizolowanym od dzików. Dziki nie mogą mieć dostępu do jakichkolwiek materiałów, które mogłyby następnie wejść w kontakt ze świniami w gospodarstwie,

   — żadna świnia nie może być przywieziona lub wywieziona z gospodarstwa, z wyjątkiem przypadków, gdy zezwoli na to właściwy organ, uwzględniając sytuację epidemiologiczną,

   — należy zastosować odpowiednie środki dezynfekcji, oraz w miarę potrzeby dezynsekcji przy wejściach i wyjściach z budynków, gdzie trzyma się świnie i w samym gospodarstwie,

   — wszystkie osoby mające kontakt z dzikami muszą stosować odpowiednie środki higieny, w celu zmniejszenia ryzyka szerzenia się wirusa afrykańskiego pomoru świń,

   — wszystkie świnie w gospodarstwie padłe lub chore na afrykański pomór świń muszą być zbadane na obecność afrykańskiego pomoru świń,

   — nie można przynieść do gospodarstwa żadnej części dzika, zastrzelonej lub martwej, ani żadnych materiałów czy wyposażenia, które mogły zostać zakażone wirusem afrykańskiego pomoru świń,

   — świnie, ich nasienie, zarodki czy komórki jajowe nie mogą opuścić zakażonego obszaru w celach handlu wewnątrzwspólnotowego;

c) ustalają, że wszystkie dziki zastrzelone lub martwe na określonych zakażonych obszarach są kontrolowane przez urzędowego lekarza weterynarii i zbadane na obecność afrykańskiego pomoru świń zgodnie z instrukcją diagnostyczną. Tusze wszystkich zwierząt, u których wyniki były pozytywne, są przetwarzane pod nadzorem urzędowym. W przypadku negatywnych wyników testu, Państwa Członkowskie zastosują środki ustanowione w art. 11 ust. 2 dyrektywy Rady 92/45/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. w sprawie zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt odnoszą-

▼B

cych się do odstrzału dzikiej zwierzyny oraz wprowadzania do obrotu dziczyzny ([1]). Części nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi są przetwarzane pod nadzorem urzędowym;

d) zapewniają, że izolat wirusa afrykańskiego pomoru świń jest poddany procedurze laboratoryjnej ustanowionej w instrukcji diagnostycznej, w celu określenia typu genetycznego wirusa.

3. W przypadku, gdy stwierdzono przypadek afrykańskiego pomoru świń u dzików na obszarze Państwa Członkowskiego znajdującym się niedaleko terytorium innego Państwa Członkowskiego, zainteresowane Państwo Członkowskie współpracuje w ustanowieniu środków kontrolowania choroby.

Artykuł 16

Plany zwalczania afrykańskiego pomoru świń u pogłowia dzików

1. Bez uszczerbku dla środków ustanowionych w art. 15, w ciągu 90 dni od daty stwierdzenia przypadku pierwotnego afrykańskiego pomoru świń u dzików, Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji pisemny plan środków podjętych w celu zwalczania choroby na obszarze określonym jako zakażony, oraz o środkach zastosowanych w gospodarstwach znajdujących się na tym obszarze.

Komisja zbada plan w celu ustalenia, czy pozwala on na osiągnięcie pożądanego celu. Plan, w razie konieczności ze zmianami, jest zatwierdzany zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2.

Plan może być następnie zmieniony i uzupełniony w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji.

Jeżeli zmiany te dotyczą ponownego zdefiniowania zakażonego obszaru, Państwa Członkowskie zapewniają, że Komisja i inne Państwa Członkowskie zostaną niezwłocznie poinformowane o tych zmianach.

Jeżeli zmiany dotyczą innych przepisów planu, Państwa Członkowskie przedstawią zmieniony plan Komisji w celu zbadania i ewentualnego zatwierdzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2.

2. Po zatwierdzeniu środków przewidzianych w planie wymienionym w ust. 1, zastępują one środki wstępne ustanowione w art. 15, w dniu podjęcia decyzji o zatwierdzeniu.

3. Plan wymieniony w ust. 1 zawiera informacje dotyczące:

a) wyników dochodzenia epidemiologicznego i kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 15 oraz geograficznego występowania choroby;

b) definicji zakażonego obszaru na terytorium danego Państwa Członkowskiego. Przy definiowaniu zakażonego obszaru, właściwy organ musi uwzględnić:

   — wyniki przeprowadzonego dochodzenia epidemiologicznego oraz geograficzne występowanie choroby,

   — pogłowie dzików na tym obszarze,

   — istnienie głównych przeszkód naturalnych lub sztucznych ograniczających przemieszczanie dzików;

c) organizacji ścisłej współpracy pomiędzy biologami, myśliwymi, organizacjami łowieckimi, nadleśnictwem oraz władzami weterynaryjnymi (zdrowie zwierząt i zdrowie publiczne);

d) kampanii informacyjnych prowadzonych w celu zwrócenia uwagi myśliwych na środki, które muszą przyjąć w ramach planu zwalczania choroby;

([1]) Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

▼B

e) określonych wysiłków zmierzających do ustalenia zakresu zarażenia wśród pogłowia dzików, poprzez badanie dzików zastrzelonych przez myśliwych lub znalezionych martwych, oraz poprzez analizę laboratoryjną obejmującą dochodzenie epidemiologiczne z podziałem na wiek;

f) wymogów, do których muszą stosować się myśliwi w celu uniknięcia szerzenia się choroby;

g) metod usuwania zastrzelonych lub znalezionych martwych dzików, w oparciu o:

— przetwarzanie pod nadzorem urzędowym, lub

— badanie przez urzędowego lekarza weterynarii oraz badania laboratoryjne przewidziane w instrukcji diagnostycznej. Tusze wszystkich zwierząt z pozytywnym wynikiem badań przetwarza się pod nadzorem urzędowym. W przypadku, gdy testy takie wykażą negatywne wyniki w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, Państwa Członkowskie stosują środki ustanowione w art. 11 ust. 2 dyrektywy 92/45/EWG. Części nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi są przetwarzane pod nadzorem urzędowym;

h) dochodzenia epidemiologicznego przeprowadzanego w przypadku każdego zastrzelonego lub znalezionego martwego dzika. Dochodzenie musi obejmować wypełnienie ankiety, która dostarcza informacji na temat:

— obszaru geograficznego, gdzie znaleziono martwe lub zastrzelone zwierzę,

— daty znalezienia martwego lub zastrzelonego zwierzęcia,

— osoby, która znalazła lub zastrzeliła zwierzę,

— wieku i płci świni,

— w przypadku zastrzelenia, symptomów przez zabiciem,

— w przypadku znalezienia martwego zwierzęcia, stanu tuszy,

— wyników testów laboratoryjnych;

i) programów nadzoru i środków zapobiegawczych stosowanych w gospodarstwach znajdujących się na obszarze określonym jako zakażony oraz w miarę potrzeby w jego sąsiedztwie, łącznie z transportem oraz przemieszczaniem zwierząt w obrębie, z i do danego obszaru; środki te obejmują przynajmniej zakaz przemieszczania świń, ich nasienia, zarodków lub komórek jajowych z zakażonego obszaru w celach handlu wewnątrzwspólnotowego, oraz mogą obejmować tymczasowy zakaz hodowli trzody chlewnej i tworzenia nowych gospodarstw;

j) inne kryteriów stosowanych w celu uchylenia podjętych środków;

k) władz odpowiedzialnych za nadzór i koordynację wydziałów odpowiedzialnych za wykonanie planu;

l) systemu informacyjnego ustanowionego w celu umożliwienia grupie ekspertów wyznaczonych zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. a) regularne badanie wyników planu zwalczania choroby;

m) środków monitorowania choroby obowiązujących najwcześniej 12 miesięcy po rozpoznaniu ostatniego przypadku afrykańskiego pomoru świń u dzików na określonych zakażonych obszarach; te środki monitorowania obowiązują przynajmniej przez 12 dodatkowych miesięcy i obejmują przepisy już obowiązujące zgodnie z lit. e), g) i h).

4. Raz na pół roku Komisja oraz inne Państwa Członkowskie w Komitecie określonym w art. 23, otrzymują sprawozdanie dotyczące

▼B

sytuacji epidemiologicznej na określonych obszarach oraz wyniki planu zwalczania choroby.

Bardziej szczegółowe zasady odnoszące się do informacji dotyczących tego zagadnienia, które powinny dostarczyć Państwa Członkowskie, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 17

Środki w celu zapobiegania szerzenia wirusa afrykańskiego pomoru świń przez nosicieli

1. W przypadku, gdy podejrzewa się obecność nosicieli w gospodarstwie, w którym stwierdzono obecność afrykańskiego pomoru świń, właściwy organ zapewnia, że:

a) zakażone budynki i ich sąsiedztwo są sprawdzane na obecność nosicieli poprzez fizyczną kontrolę, oraz jeżeli jest to niezbędne poprzez schwytanie okazów zgodnie z załącznikiem III;

b) w przypadku gdy stwierdza się obecności nosicieli:

   — przeprowadza się odpowiednie badania laboratoryjne w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności wirusa afrykańskiego pomoru świń u nosicieli,

   — ustanawia się dalsze odpowiednie środki monitorowania, sprawdzania i kontroli w gospodarstwie i na obszarze wokół niego;

c) w przypadku gdy potwierdza się obecność nosicieli, ale ich kontrola jest niemożliwa, świnie, oraz w miarę potrzeby inne zwierzęta domowe nie są trzymane w gospodarstwie przez co najmniej sześć lat.

2. Dane Państwo Członkowskie dostarcza Komisji i pozostałym Państwom Członkowskim w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego informacje dotyczące wykonania ust. 1.

3. Dalsze środki monitorowania i kontroli nosicieli oraz zapobiegania afrykańskiemu pomorowi świń, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną art. 24 ust. 2.

Artykuł 18

Procedury diagnostyczne i wymogi bezpieczeństwa biologicznego

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

a) procedury diagnostyczne, pobieranie próbek i analiza laboratoryjne w celu wykrycia obecności afrykańskiego pomoru świń były przeprowadzane zgodnie z instrukcją diagnostyczną;

b) laboratorium krajowe było odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnozy w każdym Państwie Członkowskim zgodnie z załącznikiem IV.

2. Laboratoria krajowe określone w załączniku IV współpracują z laboratorium referecyjnym Wspólnoty, jak podano w załączniku V. Bez uszczerbku dla przepisów decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ([1]), w szczególności jej art. 28, kompetencje i obowiązki laboratorium są określone w tym załączniku.

3. W celu zapewnienia jednolitych procedur diagnozowania afrykańskiego pomoru świń oraz odpowiednich diagnoz różnicowych klasycznego pomoru świń, w ciągu sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy i zgodnie z procedurą wymienioną w art. 23 ust. 2,

([1]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2001/572/WE (Dz.U. L 203 z 28.7.2001, str. 16).

▼B

przyjmuje się instrukcję diagnostyczną afrykańskiego pomoru świń tak, aby ustalić co najmniej:

a) minimalne normy jakości, które muszą być przestrzegane przez laboratoria diagnostyczne afrykańskiego pomoru świń oraz dla transportu próbek;

b) kryteria i procedury, które należy stosować podczas badań klinicznych lub poubojowych, mające na celu stwierdzenie lub wykluczenie obecności afrykańskiego pomoru świń;

c) kryteria i procedury, które należy stosować podczas pobierania próbek od trzody chlewnej lub tusz, w celu stwierdzenia lub wykluczenia afrykańskiego pomoru świń poprzez badania laboratoryjne, obejmujące metody pobierania próbek dla serologicznych lub wirusologicznych badań przesiewowych przeprowadzanych w ramach stosowania środków przewidzianych w niniejszej dyrektywie;

d) badania laboratoryjne stosowane do diagnozy afrykańskiego pomoru świń, obejmujące kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych;

e) techniki laboratoryjne dla określenia typu genetycznego izolatów wirusa afrykańskiego pomoru świń.

4. W celu zagwarantowania odpowiednich warunków bezpieczeństwa biologicznego dla ochrony zdrowia zwierząt, wirus afrykańskiego pomoru świń, jego genom oraz antygeny i szczepionki przeznaczone do badań, diagnozy lub produkcji, są używane lub stosowane wyłącznie w miejscach, przedsiębiorstwach lub laboratoriach zatwierdzonych przez właściwy organ.

Wykaz zatwierdzonych miejsc, przedsiębiorstw lub laboratoriów przedstawia się Komisji nie później niż dnia 1 stycznia 2004 r. i jest on uaktualniany w okresie późniejszym.

5. Załączniki IV i V oraz instrukcja diagnostyczna mogą być uzupełniane lub zmieniane zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 19

Stosowanie, produkcja i sprzedaż szczepionek przeciwko afrykańskiemu pomorowi świń

Państwa Członkowskie zapewniają, aby:

a) stosowanie szczepionek przeciwko afrykańskiemu pomorowi świń było zabronione;

b) przetwarzanie, produkowanie, składowanie, dostarczanie, dystrybucja lub sprzedaż szczepionek przeciwko afrykańskiemu pomorowi świń na terytorium Wspólnoty było prowadzone pod urzędową kontrolą.

Jednakże, w celu uwzględnienia osiągnięć w badaniach naukowych i technicznych w zakresie produkcji takich szczepionek, Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie z dołączonymi w miarę potrzeby odpowiednimi propozycjami w celu uaktualnienia niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

Kontrole wspólnotowe

Eksperci z Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu przy współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich, w zakresie jaki jest niezbędny w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy. Państwo Członkowskie, na którego terytorium przeprowadzane są kontrole, zapewnia ekspertom pomoc niezbędną do wypełniania ich obowiązków. Komisja informuje właściwy organ o wynikach przeprowadzonych kontroli.

▼B

Zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności regulujące procedurę dotyczącą współpracy z władzami krajowymi, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 21

Plany awaryjne

1. Każde Państwo Członkowskie opracowuje plan awaryjny określający krajowe środki, które należy zastosować w przypadku wybuchu afrykańskiego pomoru świń, uwzględniając czynniki lokalne, w szczególności takie jak gęstość występowania świń, które mogą przyczynić się do szerzenia afrykańskiego pomoru świń.

Taki plan zapewni dostępność do pomieszczeń, wyposażenia, personelu oraz innych odpowiednich materiałów niezbędnych do szybkiego i skutecznego zwalczania wybuchu choroby.

2. Kryteria i wymogi, które należy stosować przy sporządzaniu planu awaryjnego, są określone w załączniku VI.

Zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2, powyższe kryteria i wymogi mogą być zmienione i uzupełnione w celu uwzględnienia specyficznej natury afrykańskiego pomoru świń oraz postępu poczynionego w rozwoju środków kontroli choroby.

3. Komisja zbada plany w celu ustalenia, czy pozwalają one na osiągnięcie pożądanego celu i przedstawi zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu wszelkie wymagane zmiany, w szczególności w celu zapewnienia, że są one zgodne z planami innych Państw Członkowskich.

Plany, w razie potrzeby zmienione, są zatwierdzane zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

Plany mogą być następnie zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2, w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji. W każdym przypadku, co pięć lat każde Państwo Członkowskie uaktualnia plan i przedstawia go Komisji do zatwierdzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 22

Ośrodki kontroli choroby oraz grupy ekspertów

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby w przypadku ogniska afrykańskiego pomoru świń można było niezwłocznie utworzyć w pełni funkcjonalne krajowe ośrodki kontroli choroby.

2. Krajowe ośrodki kontroli choroby kierują i monitorują działania lokalnych ośrodków kontroli choroby określonych w ust. 3. Są one odpowiedzialne, między innymi, za:

a) określenie niezbędnych środków kontroli;

b) zapewnienie szybkiego i skutecznego wykonania wyżej wymienionych środków przez lokalne ośrodki kontroli choroby;

c) przydzielenie personelu oraz innych środków lokalnym ośrodkom kontroli choroby;

d) dostarczanie informacji Komisji, pozostałym Państwom Członkowskim, krajowym organizacjom weterynaryjnym, władzom krajowym oraz organom rolniczym i handlowym;

e) współpracę z laboratoriami diagnostycznymi;

f) współpracę z prasą i innymi mediami;

▼B

g) współpracę z władzami policji w celu zapewnienia podjęcia określonych środków prawnych.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że w przypadku ogniska afrykańskiego pomoru świń można niezwłocznie utworzyć w pełni funkcjonalne lokalne ośrodki kontroli choroby.

4. Niektóre funkcje krajowych ośrodków kontroli choroby mogą być jednakże przekazane lokalnym ośrodkom kontroli choroby, działającym na poziomie administracyjnym przewidzianym w art. 2 ust. 2 lit. p) dyrektywy 64/432/EWG ([1]), oraz na innym poziomie, pod warunkiem, że nie są zagrożone cele krajowego ośrodka kontroli choroby.

5. Państwa Członkowskie stworzą stałą grupę operacyjną ekspertów w celu zapewnienia ekspertyzy niezbędnej do udzielania pomocy właściwemu organowi w przygotowaniach na wypadek choroby.

W przypadku ogniska choroby, grupa ekspertów pomaga właściwemu organowi przynajmniej w:

a) dochodzeniu epidemiologicznym;

b) pobieraniu próbek, badaniach i interpretacji wyników badań laboratoryjnych;

c) ustaleniu środków kontroli choroby.

6. Państwa Członkowskie zapewnią, że krajowe i lokalne ośrodki kontroli choroby oraz grupy ekspertów posiadają odpowiedni personel, urządzenia i wyposażenie obejmujące systemy łączności, oraz jasną i skuteczną hierarchię służbową i zarządzanie w celu zapewnienia szybkiego wykonania środków kontroli choroby ustanowionych w niniejszej dyrektywie.

Szczegóły dotyczące personelu, urządzeń, wyposażenia, hierarchii służbowej oraz zarządzania krajowymi i lokalnymi ośrodkami kontroli choroby oraz grupami ekspertów, ustanawia się w planach awaryjnych określonych w art. 21.

7. Dalsze kryteria i wymogi dotyczące funkcji i obowiązków krajowych ośrodków kontroli choroby, lokalnych ośrodków kontroli choroby oraz grup ekspertów, mogą być ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2.

Artykuł 23

Zwyczajna procedura regulacyjna

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 24

Przyspieszona procedura regulacyjna

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi 15 dni.

([1]) Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/79/WE (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 31).

▼B

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 25

Zmiana załącznika I do dyrektywy 92/119/EWG

W załączniku I do dyrektywy 92/119/WE wyrazy „choroba cieszyńska” zastępuje się wyrazami „afrykański pomór świń”.

Artykuł 26

Środki wykonawcze

1. W załącznikach I–VI do niniejszej dyrektywy wprowadza się zmiany zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 ust. 2.

2. Wszelkie szczegółowe zasady niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy mogą być przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23 ust. 2, lub gdzie wymaga tego sytuacja epidemiologiczna, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 ust. 2.

Artykuł 27

Przepisy przejściowe

Do czasu zastosowania niniejszej dyrektywy, przepisy przejściowe w sprawie kontroli afrykańskiego pomoru świń mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 23 ust. 2.

Artykuł 28

Transpozycja do prawa krajowego

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 30 czerwca 2003 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy te stosuje się od dnia 1 lipca 2003 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 30

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Powiadomienie o chorobie oraz inne informacje epidemiologiczne dostarczane przez Państwo Członkowskie w przypadku stwierdzenia afrykańskiego pomoru świń

1) W ciągu 24 godzin od stwierdzenia ogniska pierwotnego, pierwotnego przypadku u dzików, lub przypadku w ubojni lub środkach transportu, dane Państwo Członkowskie musi zgłosić poprzez System Zgłaszania Chorób Zwierząt ustanowiony zgodnie z art. 5 dyrektywy 82/894/EWG:

   a) datę wysyłki;

   b) czas wysyłki;

   c) nazwę Państwa Członkowskiego;

   d) nazwę choroby;

   e) liczbę ognisk lub przypadków;

   f) datę, kiedy nastąpiło podejrzenie afrykańskiego pomoru świń;

   g) datę stwierdzenia;

   h) metody stwierdzenia;

   i) czy choroba została stwierdzona u dzików, świń w gospodarstwie, ubojni czy środkach transportu;

   j) położenie geograficzne, gdzie stwierdzono ognisko afrykańskiego pomoru świń;

   k) zastosowane środki kontroli choroby.

2) W przypadku ognisk pierwotnych lub przypadków w ubojni lub środkach transportu, dane Państwo Członkowskie musi przesłać następujące informacje, oprócz danych określonych w pkt 1:

   a) liczbę podatnych świń w ognisku, ubojni lub środkach transportu;

   b) liczbę padłych świń każdej kategorii w gospodarstwie, ubojni lub środkach transportu;

   c) dla każdej kategorii, zachorowalność na chorobę oraz liczbę świń, u których stwierdzono afrykański pomór świń;

   d) liczbę świń zabitych w ognisku, ubojni lub środkach transportu;

   e) liczbę przetworzonych tusz;

   f) w przypadku ogniska, jego odległość od najbliższego gospodarstwa trzodowego;

   g) jeżeli afrykański pomór świń został stwierdzony w ubojni lub środkach transportu, umiejscowienie gospodarstwa lub gospodarstw pochodzenia zarażonych świń lub tusz.

3) W przypadku ogniska wtórnego, informacje określone w pkt 1 i 2 muszą być przekazane w terminie ustanowionym w art. 4 dyrektywy 82/894/EWG.

4) Dane Państwo Członkowskie zapewnia, że informacje które mają być dostarczone zgodnie z pkt 1, 2 i 3, w związku z jakimkolwiek ogniskiem lub przypadkiem afrykańskiego pomoru świń w gospodarstwie, ubojni lub środkach transportu, są jak najszybciej przekazywane Komisji i pozostałym Państwom Członkowskim w formie pisemnego sprawozdania obejmującego przynajmniej:

   a) datę, kiedy świnie w gospodarstwie, ubojni lub środkach transportu zostały zabite, a ich tusze przetworzone;

   b) wyniki badań próbek pobranych z zabitych świń;

   c) w przypadku gdy zastosowania odstępstwa określonego w art. 6 ust. 1, liczbę zabitych i przetworzonych świń oraz liczbę świń, które mają być ubite w późniejszym terminie włącznie z terminami ustanowionymi dla ich uboju;

   d) wszelkie informacje odnoszące się do możliwego pochodzenia choroby, lub gdy to stwierdzone, rzeczywistego pochodzenia;

▼B

e) informacje dotyczące systemu kontroli ustanowionego w celu zapewnienia, że środki ustanowione w art. 10 i 11 dla kontroli przemieszczania zwierząt, są skutecznie stosowane;

f) w przypadku ogniska pierwotnego lub przypadku afrykańskiego pomoru świń w ubojni lub środkach transportu, genetyczny typ wirusa odpowiedzialnego za ognisko lub przypadek;

g) w przypadku gdy świnie zostały zabite w gospodarstwie kontaktowym lub gospodarstwach, gdzie trzymane są świnie podejrzane o zarażenie wirusem afrykańskiego pomoru świń, informacje na temat:

— daty zabicia i liczby świń każdej kategorii, zabitych w każdym gospodarstwie,

— ogniwa epidemiologicznego pomiędzy ogniskiem i przypadkiem afrykańskiego pomoru świń i każdego gospodarstwa kontaktowego, lub innych powodów podejrzenia obecności afrykańskiego pomoru świń w każdym podejrzanym o chorobę gospodarstwie,

— wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych na podstawie próbek pobranych ze świń w gospodarstwie i po ich zabiciu,w przypadku gdy świnie w gospodarstwie kontaktowym nie zostały zabite, należy dostarczyć informacje dotyczące powodu podjęcia takiej decyzji.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Zasady i procedury oczyszczania, dezynfekcji i stosowania środków owadobójczych

1) Ogólne zasady i procedury:

   a) czynności czyszczenia i dezynfekcji, oraz gdzie jest to konieczne środki niszczenia gryzoni i insektów przy użyciu urzędowo zatwierdzonych produktów, muszą być przeprowadzone pod nadzorem urzędowym i zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii;

   b) środki odkażające, które mają być użyte, oraz ich stężenie muszą być urzędowo zatwierdzone przez właściwy organ w celu zapewnienia zniszczenia wirusa afrykańskiego pomoru świń;

   c) skuteczność środków odkażających musi być regularnie sprawdzana przed ich użyciem, ponieważ skuteczność niektórych środków odkażających zmniejsza się na skutek długotrwałego przechowywania;

   d) wybór środków odkażających, środków owadobójczych oraz procedur dezynfekcji i dezynsekcji muszą uwzględniać charakter pomieszczeń, pojazdów oraz obiektów, które będą poddane ich działaniu;

   e) należy zapewnić, że stosowane środki odtłuszczające, środki odkażające i środki owadobójcze nie straciły swojej skuteczności. Szczególnie należy stosować się do parametrów technicznych określonych przez producenta, takich jak ciśnienie, minimalna temperatura oraz wymagany czas kontaktu;

   f) niezależnie od rodzaju użytego środka odkażającego, należy stosować następujące ogólne zasady:

      — starannie nasączyć środkiem odkażającym ściółkę, podściółkę oraz odchody,

      — umyć i wyczyścić poprzez staranne szorowanie podłogi, powierzchnie, rampy i ściany, jeżeli jest to możliwe po usunięciu lub rozebraniu wyposażenia lub instalacji, tak aby nie osłabić skuteczności procedur czyszczenia i dezynfekcji,

      — następnie, zastosować środek odkażający przez minimalny czas kontaktu według zaleceń producenta,

      — wodę używaną do czyszczenia należy usunąć zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii w taki sposób, aby uniknąć ryzyka szerzenia się wirusa;

   g) w przypadku gdy czyszczenie odbywa się za pomocą cieczy pod ciśnieniem, należy unikać ponownego skażenia uprzednio wyczyszczonych części;

   h) należy uwzględnić mycie, dezynfekcję lub zniszczenie wyposażenia, instalacji, przedmiotów lub przedziałów, które mogłyby zostać skażone;

   i) należy stosować się do procedur dezynfekcji i unikać ponownego skażenia;

   j) czyszczenie, dezynfekcja i dezynsekcja, wymagane w ramach niniejszej dyrektywy muszą być udokumentowanie w rejestrze gospodarstwa lub dowodzie rejestracyjnym pojazdu, oraz w przypadku gdy wymaga się urzędowego zatwierdzenia, poświadczone przez nadzorującego urzędowego lekarza weterynarii.

2) Przepisy szczególne dotyczące czyszczenia i dezynfekcji zakażonych gospodarstw:

   a) wstępne czyszczenie i dezynfekcja:

      — podczas zabijania zwierząt, należy podjąć wszelkie niezbędne środki w celu uniknięcia lub zredukowania szerzenia się wirusa afrykańskiego pomoru świń. Powyższe środki obejmują, między innymi, instalację tymczasowego wyposażenia odkażającego, dostarczenie odzieży ochronnej, prysznice, odkażanie użytego sprzętu, instrumentów i urządzeń oraz przerwanie dostarczania prądu do sytemu wentylacji,

      — tusze zabitych zwierząt muszą być odkażone,

      — jeżeli tusze muszą być usunięte z gospodarstwa w celu przetworzenia, należy użyć zakrytych i szczelnych pojemników,

▼B

— jak najszybciej po usunięciu tusz świń w celach przetworzenia, te części gospodarstwa w których przebywały zwierzęta oraz wszelkie części innych budynków, dziedzińców itp. skażonych podczas zabijania lub badania poubojowego, muszą być odkażone środkami zatwierdzonymi zgodnie z art. 12,

— wszelkie tkanki lub krew wydzielone podczas uboju lub badania poubojowego lub całkowitego skażenia budynków, dziedzińców, narzędzi itp. muszą być starannie zebrane i przetworzone razem z tuszami,

— środki odkażające muszą pozostać na powierzchni przynajmniej przez 24 godziny;

b) końcowe czyszczenie i dezynfekcja:

— obornik i zużyta ściółka muszą być usunięte i potraktowane w sposób przewidziany w ust. 3 lit. a),

— tłuszcz i brud muszą być usunięte ze wszystkich powierzchni przy użyciu środków odtłuszczających, a powierzchnie umyte wodą,

— po wymyciu zimną wodą, należy ponownie zastosować opryskanie środkiem odkażającym,

— po upływie siedmiu dni w pomieszczeniach należy zastosować środek odtłuszczający, następnie spłukać go wodą, zastosować środek odkażający i ponownie spłukać wodą.

3) Dezynfekcja skażonej ściółki, obornika i gnojowicy:

a) obornik i zużyta ściółka musza być ułożone w stertę, spryskane środkiem odkażającym i pozostawione na co najmniej 42 dni lub zniszczone poprzez spalenie lub zakopanie;

b) gnojowica musi być przechowywana przez co najmniej 60 dni od ostatniego dodania materiału zakażonego, chyba że właściwe władze zezwolą na skrócony czas przechowywania gnojowicy, która była skutecznie traktowana zgodnie z instrukcjami udzielonymi przez urzędowego lekarza weterynarii, w celu zapewnienia zniszczenia wirusa.

4) Jednakże, w drodze odstępstwa od pkt 1 i 2, w przypadku gospodarstw na wolnym powietrzu, właściwy organ może ustanowić szczególne procedury czyszczenia i dezynfekcji, uwzględniając rodzaj gospodarstwa i warunki klimatyczne.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Wytyczne dla wyszukiwania nosicieli

1. Nosicieli należy szukać w pomieszczeniach, w których przebywały świnie oraz w ich sąsiedztwie.

   Nosicieli zazwyczaj znajduje się w starych budynkach, w cieniu, gdzie panują przyjazne im warunki temperatury i wilgotności.

   Najlepsze wyniki osiąga się, gdy poszukiwania prowadzi się pod koniec wiosny, latem i wczesną jesienią, kiedy nosiciele są najbardziej aktywni.

2. Należy stosować dwie metody:

   a) poszukiwanie nosicieli w glebie, piasku lub pyle wydobytych spomiędzy kamieniami (w przypadku obiektów zbudowanych z kamienia), lub ze szczelin lub pęknięć w ścianach pod glazurą, lub z podłogi pomieszczeń przy pomocy szczoteczki lub innych odpowiednich narzędzi. Ziemię i piasek należy odpowiednio przesiać. Można używać szkła powiększającego przy szukaniu młodych larw;

   b) szukanie nosicieli przy użyciu pułapek CO2. Pułapki muszą być umieszczone przez kilka godzin w przegrodach dla świń najlepiej w nocy lub w zacienionych miejscach. Pułapki muszą być zrobione w taki sposób, że gdy nosiciele zbliżą się wystarczająco blisko do źródła CO2, uniemożliwi im to powrócenie do siedliska.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Krajowe laboratoria afrykańskiego pomoru świń i ich obowiązki

▼M1

1. Laboratoria krajowe zajmujące się afrykańskim pomorem świń:

AT	AGES: Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH — Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling (Austrian Agency for Health and Consumer Protection-Institute for veterinary investigations Mödling) Robert Koch-Gasse 17 A-2340 Mödling Tel.: +43 (0) 505 55-38112 Fax: +43 (0) 505 55-38108 E-mail: vetmed.moedling@ages.at
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
▼M2 BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт „Проф. д-р Георги Павлов” Национална референтна лаборатория „Класическа и африканска чума свине” бул. „Пенчо Славейков” 15 София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute „Prof. Dr. Georgi Pavlov” National Reference Laboratory for Classical Swine Fever and African Swine Fever 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)
▼M1 CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
▼M3 CZ	Státní veterinární ústav Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava Website: http://www.svujihlava.cz Tel.: (420) 567 14 31 11 Fax: (420) 567 14 32 62 E-mail: info@svujihlava.cz
DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald — Insel Riems Tel. (49-38351) 7-0 Fax (49-38351) 7-219 E-Mail: poststelle@fli.bund.de
DK	National Veterinary Institute, Technical University of Denmark Lindholm DK-4771 Kalvehave

▼M1

EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30, 51006 Tartu, Estonia Tel.: +372 7 386 100 Faks: + 372 7 386 102 E-post: info@vetlab.ee
ES	Centro de Investigación en Sanidad Animal INIA-CISA Carretera de Algete-El Casar, km 8, Valdeolmos E-28130 (Madrid) Tel.: +34 916 202 216/202 300 Fax: +34 916 202 247 E-mail: arias@inia.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350
FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest — LERAPP BP 53 22 440 Ploufragan
GB	Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road Pirbright, Woking Surrey GU12 6DG E-mail: pirbright.reception@bbsrc.ac.uk
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel.: 2106010903
▼M3 HU	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ, Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság Central Agricultural Office, Veterinary Diagnostic Directorate Address: 1149 Budapest, Tábornok u. 2. Mailing Address: 1581 Budapest, 146. Pf. 2. Tel.: +36 1 460-6300 Fax: +36 1 252-5177 E-mail: titkarsag@oai.hu
▼M1 IE	Virology Division Central Veterinary Research Laboratory Department of Agriculture and Food Laboratories Backweston Campus Stacumny Lane Celbridge Co. Kildare
IT	Centro di Referenza Nazionale per le Malattie da Pestivirus e da Asfivirus c/o Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Umbria e delle Marche, Via G. Salvemini n. 1, 06126 Perugia
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius

▼M1

LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	—
MT	Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road Pirbright, Woking Surrey GU24 ONF, UK E-mail: pirbright.reception@bbsrc.ac.uk
NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Departement of Swine Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl Laboratory Departament of Pathology Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 PT-1549-011 Lisboa

▼M2

RO	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63, sector 5 codul 050557, București

▼M1

SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Virology SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674467
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, 960 86 Zvolen

▼B

2. Krajowe laboratoria afrykańskiego pomoru świń są odpowiedzialne za zapewnienie przeprowadzania analiz laboratoryjnych w każdym Państwie Członkowskim, w celu wykrycia obecności afrykańskiego pomoru świń i identyfikacji typu genetycznego izolatów wirusa, zgodnie z instrukcją diagnostyczną. W tym celu mogą one zawrzeć specjalne porozumienia ze wspólnotowym referencyjnym laboratorium lub innymi laboratoriami krajowymi.

3. Krajowe laboratoria afrykańskiego pomoru świń w każdym Państwie Członkowskim odpowiedzialne są za koordynację norm i metod diagnostycznych w każdym laboratorium diagnostycznym afrykańskiego pomoru świń na terenie danego Państwa. W tym celu:

▼B

a) mogą dostarczać odczynniki diagnostyczne do poszczególnych laboratoriów;

b) kontrolują jakość wszystkich odczynników diagnostycznych używanych w danym Państwie Członkowskim;

c) okresowo przeprowadzają badania porównawcze;

d) przechowują izolaty wirusa afrykańskiego pomoru świń ze stwierdzonych w danym Państwie Członkowskim przypadków i ognisk.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

Wspólnotowe laboratorium referencyjne do spraw afrykańskiego pomoru świń

1. Wspólnotowym laboratorium referencyjnym do spraw afrykańskiego pomoru świń jest:Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, Spain.

2. Funkcjami i obowiązkami wspólnotowego laboratorium referencyjnego do spraw afrykańskiego pomoru świń są:

   a) koordynacja, po skonsultowaniu z Komisją, metod stosowanych przez Państwa Członkowskie w celu diagnozowania afrykańskiego pomoru świń, w szczególności:

      — przechowywanie i dostarczanie hodowli komórkowych do celów diagnozy,

      — typowanie, przechowywanie i dostarczanie szczepów wirusa afrykańskiego pomoru świń do badań serologicznych oraz przygotowania antysurowic,

      — dostarczenie surowic wzorcowych, surowic połączonych lub innych odczynników wzorcowych do krajowych laboratoriów referencyjnych, w celu normalizacji testów i odczynników używanych w Państwach Członkowskich,

      — tworzenie i przechowywanie zbioru wirusa afrykańskiego pomoru świń,

      — organizowanie okresowych testów porównawczych procedur diagnostycznych na poziomie Wspólnoty,

      — zbieranie i porządkowanie danych oraz informacji dotyczących stosowanych metod diagnozowania oraz wyników przeprowadzonych badań,

      — określanie izolatów wirusa przy użyciu najnowocześniejszych metod w celu lepszego poznania epizootiologii afrykańskiego pomoru świń,

      — posiadanie aktualnych informacji na temat nadzoru nad afrykańskim pomorem świń, epizootiologią i prewencją na całym świecie,

      — posiadanie opinii ekspertów w sprawie wirusa powodującego afrykański pomór świń i innych odpowiednich wirusów w celu umożliwienia szybkiej diagnozy różnicowej;

   b) dokonywanie niezbędnych uzgodnień w celach kształcenia lub dokształcania ekspertów w diagnozie laboratoryjnej w związku z harmonizowaniem technik laboratoryjnych;

   c) dysponowanie przeszkolonym personelem dostępnym w sytuacjach krytycznych występujących we Wspólnocie;

   d) prowadzenie działań badawczych, oraz jeśli jest to możliwe, koordynowanie działań badawczych ukierunkowanych na poprawę kontrolowania afrykańskiego pomoru świń;

   e) przygotowywanie Protokołów technicznych na temat procedur, w celu sprawdzania efektywności środków odkażających przeciwko wirusowi afrykańskiego pomoru świń.

3. Wspólnotowe laboratoria referencyjne do spraw klasycznego pomoru świń i afrykańskiego pomoru świń organizują swoje działania w taki sposób, aby zapewnić odpowiednią koordynację testów porównawczych organizowanych na poziomie wspólnotowym w celach diagnozowania tych dwóch chorób.

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

Kryteria i wymogi odnoszące się do planów awaryjnych

Państwa Członkowskie muszą zapewnić, że plany awaryjne spełniają przynajmniej następujące kryteria i wymogi:

a) przyjęcie środków zapewniających, że istnieją przepisy prawne niezbędne do wykonania planów awaryjnych, które umożliwią przeprowadzenie szybkiej i skutecznej kampanii zwalczania choroby;

b) przyjęcie środków zapewniających dostęp do funduszy awaryjnych, środków budżetowych oraz zasobów finansowych, w celu sfinansowania wszelkich aspektów zwalczania epidemii afrykańskiego pomoru świń;

c) należy stworzyć system hierarchii służbowej w celu zapewnienia, że w przypadku ogniska epidemii, procedury podejmowania decyzji w sprawie epizootii są szybkie i skuteczne. W razie konieczności, system hierarchii służbowej musi podlegać centralnej jednostce decyzyjnej odpowiedzialnej za wszelkie strategie walki z chorobą. Dyrektor służb weterynaryjnych musi być członkiem tej jednostki i działać jako łącznik między centralną jednostką decyzyjną a krajowym ośrodkiem kontroli choroby, przewidzianym w art. 22;

d) przyjęcie środków w celu zapewnienia, że dostępne są odpowiednie zasoby dla przeprowadzenia szybkiej i skutecznej kampanii, obejmujące pracowników laboratoriów, wyposażenie i infrastrukturę;

e) należy zapewnić instrukcję. Musi ona zawierać pełny i szczegółowy praktyczny opis wszystkich procedur, instrukcji i środków, które należy zastosować w przypadku ogniska afrykańskiego pomoru świń;

f) personel musi regularnie uczestniczyć w:

   i) programach kształcenia obejmujących objawy kliniczne afrykańskiego pomoru świń, badania epidemiologiczne oraz kontrolę choroby;

   ii) próbnych ćwiczeniach alarmowych organizowanych przynajmniej dwa razy w roku;

   iii) kształceniu w technikach komunikacji w celu zorganizowania kampanii informacyjnych dotyczących obecnych ognisk epidemii choroby, skierowanych do władz, rolników oraz lekarzy weterynarii.